

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu **I. K., J.**, proti žalovanému **Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Trnave**, Krajský dopravný inšpektorát v Trnave, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-29/DI-ODV-2009 zo dňa 4. marca 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/33/2009 – 40 zo dňa 21. októbra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/33/2009 – 40 zo dňa 21. októbra 2010 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

I.

Rozhodnutím č.p. KRP-29/DI-ODV-2009 zo 4. marca 2009 žalovaný ako odvolací orgán v priestupkovom konaní podľa § 58 ods. 1 a § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Trnave ČTS-P; ORP-1951, 2206, 2674/DI-P-2008 zo dňa 2.12.2008 o priestupku, ktorým uložil žalobcovi pokutu vo výške 331,94 € a súbežne zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 (dvanásť) mesiacov s tým, že podľa § 14 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa do doby zákazu činnosti viesť motorové vozidlá započítava aj doba, po ktorú už obvinený nesmel túto činnosť vykonávať, t.j. od zadržania vodičského preukazu 9.5.2008. Vychádzal pritom zo skutkového stavu veci, že žalobca

1.) dňa 9.5.2008 o 04.25 hod. viedol ako vodič motorové vozidlo zn. Škoda 1203, EČ: TT-097 AM v Bratislave po Púchovskej ceste smerom na Račiansku ulicu, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície Odborom výkonu služby Krajského dopravného inšpektorátu Bratislava a podrobený vyšetreniu na zistenie alkoholu dychovou skúškou el. meračom Alcotest 7410 Dräger výr. č. ARLA-0022, ktorý mu nameral hodnotu 0,23 mg/l vo vydychovanom vzduchu. Odber krvi nežiadal. Vodičský preukaz mu bol zadržaný na mieste dopravného priestupku a ďalšia jazda mu bola zakázaná;

2.) dňa 31. 5. 2008 o 06.20 hod. viedol ako vodič motorové vozidlo zn. Škoda 1203, EČ TT-097 AM v Bratislave po ul. Račianskej smerom von z mesta, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície Pohotovostnej motorizovanej jednotky Bratislava 1, pričom bolo zistené, že viedol motorové vozidlo ako vodič v čase zadržania vodičského preukazu;

3.) dňa 13.8.2008 o 14.30 hod. viedol ako vodič motorové vozidlo zn. Škoda 1203, EČ TT-097 AM v Šenkviaciach po ul. Cerovskej, kde bol zastavený a kontrolovaný

riaditeľom Obvodného oddelenia PZ Senec, pričom bolo zistené, že viedol motorové vozidlo ako vodič v čase zadržania vodičského preukazu, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 3 písm. b), § 4 ods. 2 písm. b) zákona NR SR č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov a bol uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g), b) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Pri rozhodovaní o odvolaní voči rozhodnutiu o priestupku žalovaný vychádzal z priestupkového spisu Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Trnave ČTS-P: ORP-1951, 2206, 2674/DI-SK-2008, zo spisového materiálu Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ Bratislava III. č.p. ORP-P-390/III-DI-BCP-V-2008, spisového materiálu odboru výkonu služby Krajského dopravného inšpektorátu KR PZ v Bratislave č.p.: KRP-P-426/OVS-2008, z priestupkového spisu pohotovostnej motorizovanej jednotky Odboru poriadkovej jednotky KR PZ v Bratislave č.p.: KRP-P-295/PMJ-2008 a z priestupkového spisu Obvodného oddelenia PZ Modra Č.p.: ORP-P-223/H-MD-2008. Pretože preskúmaním napadnutého rozhodnutia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť vcelku alebo časti, žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

II.

Proti tomu rozhodnutiu podal žalobca žalobu na Krajský súd v Trnave, ktorý ju rozsudkom sp. zn. 14S/33/2009 – 40 zo dňa 21. októbra 2010 zamietol po zistení, že žaloba nie je dôvodná. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca v podanej žalobe neuviedol skutočnosti spôsobilé spochybniť zákonnosť druhostupňového rozhodnutia. Pokiaľ spochybňoval čas vykonania kontroly dňa 9.5.2008 uvedený v policajnej dokumentácii ako 4:30 hod., žalobca správu o výsledku objasňovania priestupku dňa 9.5.2008 podpísal a neuviedol žiadnu výhradu v súvislosti so zaznamenaným časom. Rovnako podpísal originál zápisu o dychovej skúške, kde je uvedený dátum 9.5.2008 čas 4:30 hod. a podľa neho nesprávne uvedenie času

nenamietal ani na ústnom pojednávaní dňa 2.12.2008, ale prvý krát až v odvolaní proti rozhodnutiu. Preto súd vyhodnotil ako nedôveryhodné aj pred pojednávaním doložené Čestné prehlásenia – svedecké výpovede syna žalobcu a A. H., nepredložené v konaní pred správnym orgánom.

Za nelogické považoval aj tvrdenie, že polícia sa snažila natiahnuť čas medzi dychovými skúškami. Výsledok certifikovaným meračom vykonanej dychovej skúšky o 4:30 hod. žalobca riadne podpísal a uviedol, že kontrolné meranie môže absolvovať, až keď si v práci zariadi zastupovanie. Príslušníci polície teda nemali žiaden vplyv na časový odstup medzi prvým a kontrolným meraním. Takisto nelogické a ničím nepreukázané je podozrenie žalobcu, že policajti mali pripravenú dychovú skúšku niekoho iného, ktorú mu dali podpísať. Námietku, že mu nebolo umožnené nahliadnuť na prístroj displeja, záznam o výsledku merania ktorého podpísal, prvýkrát uviedol až v podanej žalobe, preto ju nemožno akceptovať. Súd nepovažoval za dôvodnú ani žiadosť, aby sa k výsledkom meraní a časovému odstupu medzi meraniami vykonanými o 4:30 hod. a o 9:40 hod. vyjadril súdny znalec, nakoľko aj súdu je známe z jeho činnosti, že pri päťhodinovom odstupe medzi dvomi meraniami alkoholu v dychu vodiča má plynutie času zásadný význam na výšku nameraných hodnôt. Ďalej súd uviedol, že zodpovednosti za priestupky preukázateľne spáchané dňa 31.5.2008 a 13.8.2008 jazdou bez zadržaného vodičského preukazu by sa žalobca nebol mohol zbaviť ani v prípade, ak by bolo preukázané, že k spáchaniu priestupku dňa 9.5.2008 nedošlo; žalobca úmyselne nerešpektoval stav, keď na základe rozhodnutia policajného orgánu mal zadržaný vodičský preukaz, pričom si musel byť vedomý, že za takýchto podmienok nesmie viesť osobné motorové vozidlo v premávke na pozemných komunikáciách.

O trovách konania súd postupom v zmysle § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) rozhodol tak, že procesne neúspešnému žalobcovi nárok na ich náhradu nepriznal.

III.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie, v ktorom namietal, že rozhodnutie vychádza iba z dôkazov vykonštruovaných políciou, ktoré sú podložené len výsledkom jednej dychovej skúšky prístrojom, ktorý vykazoval nesprávne údaje. Odpoveď na podanú sťažnosť na funkčnosť tohto prístroja dostal až v novembri 2009. Má za to, že policajti môžu výsledok skúšky ľahko zmanipulovať, keďže nedávajú skúške sa podrobujúcim vodičom žiaden doklad, ako ani kópiu správy o prešetrovaní priestupku. Podľa jeho skúsenosti ak vodič žiada krvnú skúšku, je zadržaný a predvedený v putách na políciu. Znova žiadal, aby k veci boli vypočutí svedkovia a znalci a aby žalovaný predložil súdu technické preukazy prístrojov na meranie alkoholu z dychu, ktorými mu bola 9.5.2008 urobená dychová skúška, pričom prístroje nemali prestavený čas v súvislosti s prechodom zo zimného na letný čas. Má za to, že prístroje, na základe ktorých sa rozhoduje o spáchaní priestupku, by mali byť v 100% poriadku. Hoci podľa zákona by mali policajné orgány v každom štádiu skúmať, či dôvody pre zadržanie vodičského preukazu trvajú, toto neskúmajú, aby mohli sankcionovať jazdu bez zadržaného vodičského preukazu, takže tu neplatí prezumpcia neviny. Aj preto žiada najvyšší súd, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.). bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p.

odvolanie prípustné, po neverejnej porade senátu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25. januára 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Najvyšší súd sa celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným v jeho rozhodnutí. Preto, aby zbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, zaoberal sa iba námietkami žalobcu, uplatnenými v odvolaní, i keď ide o námietky, ku ktorým sa už podrobne vyjadril súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. p. KRP-29/DI-ODV-2009 zo 4. marca 2009, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu v Trnave ČTS-P: ORP-1951, 2206, 2674/DI-P-2008 zo dňa 2.12.2008, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b/, g/ zákona o priestupkoch.

Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 31.12.2008, priestupku sa dopustí ten, kto

b) vedie motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, po jeho odobratí alebo v čase zadržania vodičského preukazu okrem prípadov, ak sa ho učí viesť podľa právnych predpisov alebo ak sa podrobuje skúške z jeho vedenia,

g) ako vodič počas vedenia vozidla požije alkoholický nápoj alebo užije inú návykovú látku, alebo vedie vozidlo bezprostredne po požití alkoholu alebo užití inej návykovej látky, alebo v čase, keď by mohol byť pod ich vplyvom.

Podľa § 2 ods. 1 cit. zákona, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom

zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Predovšetkým treba uviesť, že z obsahu pripojeného spisu, ktorého súčasťou je aj spis administratívny, je nesporné, že žalobca v dňoch 31.5.2008 a 13.8.2008 viedol ako vodič svoje motorové vozidlo v čase zadržania vodičského preukazu, a toto jeho konanie naplnilo všetky znaky skutkovej podstaty priestupku podľa cit. § 22 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch. Je mylný názor žalobcu, že vychádzajúc z princípu prezumpcie neviny tak mohol robiť, pretože spochybňoval priestupok, v súvislosti s ktorým mu bol zadržaný vodičský preukaz (jazda pod vplyvom alkoholu); zákon kvalifikuje vedenie vozidla v čase zadržania vodičského preukazu bez výnimky ako priestupok.

Pokiaľ ide o naplnenie skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch porušením ustanovenia § 4 ods. 3 písm. b) zákona č. 315/1996 Z.z o premávke na pozemných komunikáciách v znení účinnom do 31.12.2008, podľa ktorého vodič nesmie viesť vozidlo bezprostredne po požití alkoholického nápoja alebo po užití inej návykovej látky, alebo v čase, keď by ešte mohol byť pod ich vplyvom, súd prvého stupňa sa stotožnil so záverom žalovaného, ktorý považoval za preukázané, že dňa 9.5.2008 v čase o 4:30 hod. bola u žalobcu pri kontrole počas vedenia vozidla zistená prítomnosť alkoholu s výsledkom 0,23 mg/l vydychovaného vzduchu. S dôvodmi, pre ktoré nepovažoval prvostupňový súd námietky žalobcu, uplatnené v súdnom konaní, za spôsobilé spochybniť zákonnosť rozhodnutia žalovaného, sa stotožňuje aj odvolací súd.

Odvolací súd vzhľadom na námietky uplatnené žalobcom uvádza, že napadnuté rozhodnutie žalovaného má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle § 47 Správneho poriadku. Uvedené rozhodnutie správneho orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistenými v predchádzajúcich konaniach o tom, že konanie žalobcu naplnilo všetky znaky skutkovej podstaty priestupku v zmysle § 22 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. Zhodne so súdom prvého stupňa nepovažuje za opodstatnené tvrdenie žalobcu, že záver o spáchaní priestupku vychádza z vykonštruovaných dôvodov: z obsahu spisového materiálu, konkrétne zo správy o výsledku objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, písanej so žalobcom na mieste spáchania priestupku dňa 9.5.2008, ktorú žalobca vlastnoručne podpísal a z úradného záznamu člena hliadky zo dňa 9.5.2008 vyplýva, že žalobca sa ako vodič motorového vozidla zn. Škoda 1203, EČ: TT-097AB v čase o 04.30 hod. uvedeného dňa podrobil dychovej skúške na alkohol el. prístrojom Alcotest Dräger 7410, ev. číslo:

ARLA-0022, ktorý po prefúknutí vykázal hodnotu s pozitívnym výsledkom 0,23 mg/l alkoholu v dychu a že žalobca bol v zmysle zákona poučený o tom, že ďalšia jazda mu je zakázaná, bol poučený o práve požiadať o odber krvi na vlastné náklady, čo odmietol s odôvodnením, že sa ponáhlal do práce. Na základe jeho následnej sťažnosti bol použitý analyzátor dychu overený Slovenským metrologickým ústavom Bratislava, o overení bol dňa 27.3.2008 vydaný Certifikát o overení č. 311/260/45/08 s platnosťou overenia do 27.9.2008. Spochybňovanie výsledku skúšky a žiadosť o predloženie technického preukazu k uvedenému prístroju preto ani odvolací súd nepovažuje za opodstatnené. Rovnako požadované vypočítanie svedkov a znalcov nepovažuje za potrebné, pretože skutkový stav považuje za dostatočne zistený a relevantné skutočnosti za riadne preukázané.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného odvolací súd osvojac si argumentáciu prvostupňového súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal úspech v odvolacom konaní a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.

V Bratislave 25. januára 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková